

TÉMA 10: NEPRIATELIA MILOSTI: DIABOL

Prehľad témy

Hoci sa nám viditeľný svet môže zdať reálnejší než ten, ktorý nevidíme, pravdou je, že neviditeľné sily majú na náš život veľký vplyv. Hoci náš odveký nepriateľ satan je porazený, ešte stále má moc. Pod Božou zvrchovanou vládou a s Jeho dovolením satan a jeho démoni obchádzajú, aby „zabíjali, kradli a ničili.“ Satanova moc je veľká a často sa mu darí nás vykoľajiť a zabrániť nám v duchovnom raste. Avšak môže robiť len to, čo mu Boh dovolí. A čo viac, skrze Kristovu moc vy a ja môžeme odolať a každý boj vyhrať.

V tejto téme budeme:

- Analyzovať satanov charakter, jeho zámery a prostriedky.
- Získavať biblický pohľad na satana a jeho démonov.
- Učiť sa, ako úspešne duchovne bojovať.

Pochopenie témy

Ved' hoci žijeme v tele, nevedieme boj podľa tela. Zbrane nášho boja nie sú telesné, ale od Boha majú moc zboriť hradby. Nimi rúcame ľudské výmysly a každú povýšenosť, čo sa dvíha proti poznávaniu Boha, a nimi viažeme každú myšlienku na poslušnosť Kristovi.“ - 2Korintňanom 10:3-5

Čo sú to za duchovné sily, ktoré vedú proti nám boj? Kto je diabol a čo má do činenia s nami? Ako máme jednať so satanom a jeho démonmi? Ak sa nachádzame v duchovnom boji, aké zbrane máme k dispozícii? Aké sú stratégie a plány nepriateľa, a ako môžeme proti nim účinne bojovať?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Diabol ma naviedol, aby som to urobil.“

„Satan je živý a je v pohode na planéte Zem. On je vládca tohto sveta a robí, čo chce.“

„Každú zlú myšlienku, ktorú máte, vkladá do vašej mysle diabol. Musíte karhať démonov a prikázať týmto zlým myšlienkam, aby odišli.“

„Satan je len postavou z rozprávky starej mamy – niečo ako Santa Klaus alebo Veľkonočný zajačik. Musíme prestať strašiť malé deti ohavnými príbehmi o zlých stvoreniach s rohami a vidlami, ktoré si pre nich prídu.“

„Existujú dva rovnaké a protikladné omyly, do ktorých sa môže ľudstvo dostať ohľadom diabla. Jeden je neveriť v jeho existenciu. Druhý je veriť - a prehnane, nezdravo sa o neho zaujímať.“ – C.S. Lewis

Príklad zo života

Sheila

„Mali ste už niekedy pocit, že satan si z vás urobil svoj hlavný objekt? Niekoľko posledných mesiacov sa naša rodina takto cíti – odkedy moja manželka Sheila ochorela na chorobu, ktorá má symptómy chronickej únavy. Väčšinu dní sotva vládze vstať z postele, a keď vstane, cíti sa, že zlyháva ako manželka a matka. Snažím sa ju povzbudiť, ale bojím sa, že jej choroba môže dokonca prejsť do depresie. Boli sme už všade, kde sa len dalo, ale vyzerá to tak, že žiadny lekár nevie, v čom je problém. Celé mesiace sa každý deň modlíme, ale stále ešte nevidíme zlepšenie. Sheila sa začína pýtať, či Bohu na nás naozaj záleží. Minulý týždeň mi jeden priateľ v práci navrhol, aby sme zobrali Sheilu k jednému kazateľovi, ktorý vyháňa démonov. Ten priateľ si myslí, že za jej chorobou je „zlý duch nemoci.“ Som trochu nedôverčivý k celej tejto myšlienke, ale musím pripustiť, že sme skutočne bezradní. Sheila dokonca povedala, že už si nie je istá, či Boh dokonca existuje! A čo satan? Je možné, že to on spôsobil jej chorobu a depresiu? Mali by sme skúsiť vyhnať z nej démonov?

Aká hlavná otázka alebo téma stojí pred nami?

Štúdium Písma

Efezanom 6:10-20

10 Napokon posilňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. 11 Oblečte sa do plnej Božej výzbroje, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. 12 Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcam tohto temného sveta a nadzemským duchom zla. 13 Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v ten deň zla odolať a tým, že všetko prekonáte, obstáť. 14 Stojte teda! Bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti 15 a obujte si na nohy pohotovosť na ohlasovanie evanjelia pokoja. 16 Nadovšetko uchopte štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy toho Zlého. 17 Vezmite si aj prilbu spásy a meč Duchu, ktorým je Božie slovo. 18 V každom čase v Duchu proste vo všetkých modlitbách a prosbách. Pritom vytrvalo bedlite a prihovárajte sa za všetkých svätých, 19 aj za mňa, aby mi bolo dané pravé slovo, kedykoľvek prehovorím; aby som smelo zvestoval tajomstvo evanjelia, 20 ktorého poslom som i v okovách, a slobodne ho ohlasoval, ako som povinný.

Pavol písal Efezanom ako väzeň v Ríme. Bol uväznený kvôli obvineniam, ktoré na neho zniesli židovskí predstavitelia v Judsku. Po celý čas bol k nemu na reťazi pripútaný rímsky vojak, určený na to, aby Pavla strážil pokiaľ bol vo väzení. Možno práve preto, že mal po boku tohto vojaka, bol Pavol inšpirovaný, aby popísal výzbroj, ktorú má kresťan nosiť v duchovnom boji – „plnú Božiu výzbroj.“ Pavol vedel, že veriaci sú zapletení do duchovného boja, nie proti viditeľným ľudským bytostiam alebo autoritám, ale proti neviditeľným duchovným mocnostiam. Tieto mocnosti nie sú abstraktné, neosobné sily, ale skutočné bytosti – anjeli, ktorí sa pred dávnymi vekmi spolu so satanom vzbúрили proti Bohu. Teraz Lucifer a jeho anjeli, ktorých nazývame démonmi, bojujú proti Bohu a Jeho ľudu, a snažia sa

podlomiť a zničiť Božie dielo. Pavol chcel svojich čitateľov uistiť, že v tejto vojne môžu prežiť, zvíťaziť a nepoddať sa diablovým taktikám proti nim. Ale to je možné len vtedy, ak budú stáť v Božej moci a výzbroji, ktorú im Boh dal k dispozícii.

Pavol sa pravdepodobne pozeral na vojaka, ktorý stál pri ňom, keď podrobne opisoval pancier (spravodlivosť), opasok (pravdu), obuv (evanjelium pokoja), štít (vieru), prilbu (spasenie) a meč (Božie slovo). Zatiaľ čo brnenie nás chráni pred satanovými ohnivými šípami, našou jedinou útočnou zbraňou je meč, Božie Slovo. Keď bol Kristus konfrontovaný so satanom na púšti (Matúš 4), používal Božie Slovo, aby zvíťazil nad jeho pokušeniami. Podobne aj veriaci človek, ktorý sa spolieha na Božiu moc a oblieka si Božiu výzbroj, môže smelo čeliť satanovi. Nakoniec pridáva Pavol kľúčový element duchovného boja – modlitbu za moc, aby sme obstáli.

Popíšte, čo považujete za niektoré z „diablových stratégií“, o ktorých píše Pavol v Efezanom 6:11.

Vypíšte všetky nariadenia v Efezanom 6:10-2. Pomôže nám to pochopiť, čo je nevyhnutné, aby sme boli úspešní v duchovnom boji.

Prečítajte nasledovné oddiely. Čo každý autor zdôrazňuje ako kľúčové pre efektívny duchovný boj?

2Korintťanom 19:3-5

Jakub 4:7

1Petra 5:8-9

Nahliadnutie do iných zdrojov

“Jeho pekelná výsosť”, John White.

Piata kapitola z knihy „*The Fight*“. Copyright © 1976 by InterVarsity Christian Fellowship of the USA. V origináli použité s dovolením InterVarsity Press, P.O. Box 1400, Downers Grove, IL 60515.

Jeho pekelná výsosť

Z knihy „*The Fight*“, John White

V prvej kapitole tejto knihy som konštatoval, že tvoj vzťah k Zlému sa zmenil.

Možno si si vôbec neuvedomil, že ťa s ním niečo spájalo (ibaže by si sa bol zahrával s okultizmom). Či si si to uvedomoval alebo nie, jeho duch pôsobil v tvojom tele (Ef 2:2). Bez toho, aby si o tom vedel, jeho klamy zatemňovali tvoje myslenie, zatiaľ čo jeho hudba vzrušovala tvoje zmysly a ovplyvňovala tvoju vôľu. Považoval sa za tvojho pána, ale počínal si nenápadne, ako spoločnosti, ktoré inkasujú daň z pôžičiek. Najšikovnejšie si počínal, keď ti mal vsugerovať pocit, že ty si svojim vlastným pánom.

Poznámka C.S.Lewisa, že čo sa týka diabla, ľudstvo upadá do dvoch rovnako veľkých a opačných omylov, je dnes slávnejšia, než samotná kniha (*Rady skúseného diabla*), v ktorej sa nachádza. Podľa Lewisa tieto omyly spočívajú v tom, že diabla berieme až príliš vážne, alebo v tom, že ho neberieme dosť vážne. Diabol víta Huma aj Fausta s rovnakou horlivosťou. Má radosť z ateistu, liberála, teológa alebo čarodejnice. A môžeme dodať, že sa cíti rovnako dobre u kresťana, ktorého myseľ sa celý deň zaoberá démonmi ako u toho, kto im nikdy nevenuje ani myšlienku.

On však žije a svojim jedom spôsobuje rozklad. Jeho najväčším cieľom je zraniť Krista a Kristovu vec. O teba osobne mu nejde. V jeho očiach získavaš význam len v súvislosti s tým, aký máš vzťah ku Kristovi. Než si sa stal kresťanom, mal hlavný záujem o to, aby ťa zaslepil a ty si nevidel Kristovu pravdu, alebo aby ťa vlákal ďalej do svojho územia. To však nebolo preto, že ty sám by si snáď bol dôležitý. Používal ťa na to, aby odporoval Bohu. Podobne teraz, keď si kresťanom, nemá o teba taký veľký záujem ako o jednotlivca ako skôr o tvoj potenciál pre Kristovu vec. Nelichotí si - pre Boha si veľmi dôležitý,

avšak pre satana nie si nič viac, než potenciálne užitočný mikrób.

Či už si alebo nie si mikróbom, môže ťa zraniť. On a jeho pekelníci majú najmenej štyri možnosti ako ti ublížiť: budú ťa *pokúšať, obviňovať, podvádzať a ničiť*.

Ako čeliť pokušeniu bez strachu

Budeš pokúšaný. Druhy pokušenia sa môžu meniť: sladkosti pre deti, zmyselnosť pre mladých, bohatstvo pre ľudí stredného veku a moc pre starých. Ten Zlý vie ohlasovať zmeny s väčšou zručnosťou než

akákoľvek inzertná kancelária. Pozná Achillovu pätu (ak môžem využiť svoju metaforu) každého mikróba.

Budeš pokúšaný neustále. Budeš silne pokúšaný v časoch krízy. Ježiš sám bol pokúšaný „vo všetkom podobne ako my“ (t.j. k spáchaniu cudzoložstva, krádeže,

klamstvu, zabíjaniu, atď.), „avšak bez hriechu.“

Pokušenie samotné ťa preto nemusí ľakať. Bolo údelom tvojho Spasiteľa a bude aj tvojim údelom. Pokiaľ budeš žiť, budeš pokúšaný. Ak ale pokušenie nie je dôvodom k strachu, nie je ani ospravedlnením pre hriech. Nikde v Pisme nie sme ospravedlnení modlitbou: „Pane, je pravda, že som zhrešil, ale vieš, diabol ma pokúšal.“ Tak prvýkrát vyznávala svoj hriech v záhrade Eden Eva („had ma naviedol, tak som jedla“ Genézis 3:13) a Boh to neprijal ako ospravedlnenie. Jakub pohŕda akýmkoľvek pokusom kresťana odmietnuť svoju zodpovednosť za hriech. „Ale každého pokúša jeho vlastná žiadostivosť. Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech a vykonaný hriech plodí smrť“ (Jakub 1:14-15).

Jakubov názor, že pokušením je vnútorná ľudská žiadostivosť (nezvládnuté vnútorné túžby) a názor, že človek je vábený satanským volaním, si neprotirečia.

**Budú ťa pokúšať,
obviňovať, podvádzať
a ničiť.**

Hral si sa už niekedy s klavírom? Otvor hornú dosku. Zošliapni pedál dozvuku. Potom zaspievaj do klavíra, ako najsilnejšie vieš, nejaký tón. Stichni a počúvaj. Budeš počuť aspoň jednu strunu vibrovať ako odpoveď na tón, ktorý si zaspieval. Ty spievaš - a struna v klavíri zachyti tvoj hlas a rozozvučí sa.

Tak je to aj s pokušením. Satan volá a ty sa rozochveješ. Toto chvenie je „žiadostivosť“ o ktorej hovorí Jakub. Tvojou túžbou je odpovedať na jeho volanie. Predstavujem si, že keby klavíre mali cit, „rozcítili by sa“ vždy, keď sa zachveje struna. Na chvení nie je nič zlé. Struna bola zhotovená práve na to, aby sa chvela a chvela poriadne. Mala by sa však rozozvučať úderom na klávesu a nie ako odpoveď na diablov hlas.

Človek by sa nemal rozochvieť od radosti, keď začuje diablov hlas, ale vtedy by mal by uvoľniť pedál dozvuku a zatvoriť hornú dosku klavíra. Ako to povedal Luther: nemôžeš zabrániť vtákom, aby ti lietali nad hlavou, ale nemusíš im dovoliť, aby si v твоjich vlasoch postavili hniezdo.

Povedané konkrétnejšie, či už to chvenie spočíva v sexuálnom vzrušení, v pocitoch hnevu, v túžbe vlastniť niečo pekné alebo v čomkoľvek inom, *chvenie samo osebe nie je zlé*. Sexuálne vzrušenie má svoje miesto. Otázka je, za akých okolností. Alebo inak - ide o ten správny predmet a vhodnú príležitosť? Ak nie, pribuchni veko klavíra a zdvihni svoju ťažkú nohu z pedála.

Existuje síce nekonečná rozmanitosť tónov, ktoré vie diabol písať, jeho pokušenia však môžeme zaradiť do troch hlavných skupín: žiadosť tela, žiadosť očí a životná pýcha.

Keď to prevedieme do modernej podoby - tieto tri skupiny sa vzťahujú k základnému problému v kresťanskom živote. *Túžba* môže byť tvoj sluha, *žiadostivosť* je tvoj pán. Žiadostivosť tela znamená byť ovládaný svojou fyzickou nutkavou potrebou: hladom, smädom, potrebou spánku, túžbou po sexe alebo fyzickom cvičení. Fyzické chute sú pochopiteľne zdravé. Dá sa povedať, že sú na to, aby boli ukojené. Žijeme však v dobe, keď jedlo, pitie a „veľký sexuálny zážitok“ sú nám predkladané ako cieľ sám o sebe. Ľudia sa im klaňajú

a uctievať ich. Žijú, aby jedli (alebo súložili), namiesto toho, aby prijímali stravu a sex s vďačnosťou a na patričnom mieste.

Žiadostivosť očí znamená nechať sa ovládať láskou ku krásnym veciam, už či si krásu predstavuješ ako auto Mazeratti, ako čierny tulipán alebo originálneho Picassa. Na záľube v kráse a v túžbe po krásnych veciach nie je nič zlé. Boh je Bohom krásy. Avšak vášeň vlastniť a hromadiť krásu je žiadostivosť, ktorá dokáže zničiť kresťanský život.

Raz som išiel na obed k čínskemu podnikateľovi, ktorý prekročil šesťdesiatku. Jeho dom bol úchvatne pekný. Uprostred spoločenskej miestnosti bol strom, ktorý mal listy z polodrahokamov. V jedálni sme jedli zlatými príbormi. Vyberaný vkus zmierňoval to, čo by sa inak mohla javiť ako okázalosť. Mój hosťiteľ prejavil hlbokú znalosť biblickej náuky a vyznal, že je kresťanom. Jeho ambíciou bolo mať

dostatok peňazí, aby mohol zvestovať evanjelium a „nebyť nikomu bremenom“. Jeho duchovná aktivita v tom čase bola nulová a jeho srdce suché ako prach.

Životná pýcha má do činenia hlavne s ctižiadostivosťou. Aj ctižiadosť sama o sebe je dobrá. Boh do nás vložil

túžbu vyniknúť. Túžba vyniknúť však môže tyransky ovládať všetky naše životné názory. Prílišnú ctižiadostivosť môžem ospravedlňovať tým, že chcem vyniknúť „pre Krista“, zatiaľ čo skutočnou vnútornou potrebou je vyniknúť, aby som niečo dokázal sám sebe. Musíš vážne premýšľať o svojej ctižiadosti a pýtať sa sám seba: „Je ctižiadosť mojím pánom, alebo mojím sluhom?“

Tieto tri žiadostivosti - túžba tela, túžba očí a ambicióznosť (ctižiadosť) - zodpovedajú psychologicky tomu, ako Eva trojitým spôsobom reagovala na prvé diablovo pokušenie. „Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu (žiadostivosť tela), lebo strom je na pohľad lákavý (žiadostivosť očí) a na získanie múdrosti vábivý (životná pýcha)“ (Genezis 3:6).

Takisto nám pripomínajú tri satanove útoky na nášho Spasiteľa: „...Povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom“ (žiadostivosť tela), ...Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu v okamihu všetky kráľovstvá sveta... ‘to

Naším cieľom však nie je zaoberať sa rôznymi formami pokušenia, ale tým, ako mu vzdorovať.

všetko bude tvoje' (žiadosť oči a životná pýcha), '...skoč odtiaľto' (životná pýcha)" (Lukáš 4:1-12).

Naším cieľom však nie je zaoberať sa rôznymi formami púšťa, ale tým, ako mu vzdorovať. Vysvetlím to jednoducho. Satan na nás útočí *zozadu*. „Pozri sa“, šepká, „nie je to pekné? Len si predstav, čo by si mohol robiť ... čo by ľudia povedali ... ako by ťa obdivovali ... koľko moci by si mal ... pozri sa, *pozri sa*, POZRI SA!“ V Biblii nájdeme dve navzájom sa dopĺňajúce rady ohľadne púšťa. Jednu o samotnom púšťa a druhú o púšťa. O púšťa je nám jednoducho povedané: Utekaj pred púšťa. O púšťa je povedané toto: Vzoprite sa diablu a utečte od vás.

Uvažujte o tom, ako tie dve veci spolu súvisia. Utekal si niekedy pred niečím a zároveň si tomu čelil? Ako by si mohol?

Nikdy sa nevystavuj púšťa. Utekaj pred ním. A na úteku sa otoč k nemu chrbtom. A s kým sa stretneš, keď sa otočíš? Kto stál za tebou a šepkal ti pekné, zvodné slová? Otoč sa a postav sa mu na odpor a jeho satanská výsosť sa stiahne.

Ale ako mu budeš odporovať?

Nuž, keď si sa obrátil, vyhral si tri štvrtiny bitky. Neskôr si preberieme to, čo Pavol nazýva „celá Božia výzbroj.“ Zatiaľ sa s dovolením obmedzím na jednu časť tej výzbroje, ktorú Pavol nazýva „meč Ducha ... Slovo Božie.“

Mnoho komentátorov poukazuje na to, že keď bol Ježiš púšťa na púšťa, na každý diabol návrh reagoval slovami: „Je napísané..., je napísané ...“ Vždy, keď Ježiš použil meč Ducha, púšťa porazil.

Mnoho kresťanov dosvedčuje, že niektoré oddiely z Pisma majú obdivuhodný účinok na ich schopnosť vysporiadať sa s púšťa. Biblia sa nazýva mečom Ducha z troch dôvodov: Duch ju inšpiroval, Duch ju vloží do tvojich rúk a naučí ťa s ňou zaobchádzať, Duch spôsobí, že zatne hlboko. Preto poznaj Písmo. A keď sa obrátiš chrbtom k púšťa a budeš stáť tvárou v tvár svojmu púšťa, siahni rukou po meči, ktorý ti Duch dá do ruky. Potom ho zabodni hlboko do púšťa a počúvaj, ako od bolesti zavíja, keď uteká do pekla pred „mikróbom s Achillovou päťou.“

Obviňovanie bratov

Och, ako rád ťa obviňuje! „Teraz nastala spása a moc i kráľovstvo nášho Boha a vládá jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ten, čo na nich dňom i nocou žaloval pred našim Bohom“ (Zjavenie 12:10).

Diabol osočuje. Koho osočuje? Osočuje bratov, teda všetkých kresťanov. Obviňuje aj *teba*.

Pred kým ťa osočuje? Osočuje ťa „pred Bohom.“ Keď si kľakneš k modlitbe, jeho obvinenia sa ti budú neustále vracat ako ozvena. Keď sa pokúsiš svedčiť pre Ježiša, bude Bohu vrieskať o tвоеj hanebnej nehodnosti. A keď sa pokúsiš verejne kázať - daj pozor! Bude vykrikovať a zúriť pred Bohom o nečistote tvojich úst púšťa sa hlásať Božie slovo.

Kedy ťa osočuje? Osočuje ťa vo dne v noci. Stačí, keď sa v noci na chvíľu

prebudiš a už ťa bude osočovať. V tvojich snoch ťa bude osočovať. Budeš piť svoju rannú kávu a v nej bude primiešaná lyžička obvinenia. Budeš sa venovať svojej dennej práci, zatiaľ čo ti v ušiach bude bez prestania znieť jeho osočovanie.

Prirodzene sa teda budeš cítiť vinný. Pociť

viny ťa pripraví o iskru v očiach a o pevný krok. Otupí ostrie tvojho svedectva, nedovolí sa ti radowať z kresťanskej služby a tвое verejné svedectvo bude bez chuti ako suchý plesnivý chlieb. A práve to satan chce. Obviňovanie je jeho tajná zbraň, nesmierne účinná na odstavenie kresťanskej armády od útoku. Ako môžu na pekelné brány útočiť vojaci, ktorých mučí vina?

„Ale počkaj,“ povieš. „Nepochádza snád vina z hriechu a nemal by človek svoj hriech vždy vyznať?“ Čo sa týka druhej časti tвоеj otázky, to áno. Z hriechu by sa mal človek vždy vyznať a keď je treba, mal by sa napraviť. Vždy budeme mať nejaký hriech, ktorý by sme mali vyznať (1Jána 1:8-9). Čo sa však týka prvej časti tвоеj otázky, tak to nie. Za každým pocitom viny nemusí byť hriech.

Psychoanalytici hovoria o neurotickej vine, o pocitoch viny, ktoré vznikajú z našich raných zážitkov. Tým sa snažia vysvetliť, prečo sa cítime vinní. Ich teórie však vyvolávajú vážne otázky: znamenajú

Obviňovanie je jeho tajná zbraň, nesmierne účinná na odstavenie kresťanskej armády od útoku.

pocity viny zákonite, že som zhrešil? Je *pocit* viny to isté ako *skutočná* vina? Dá sa vždy dôverovať svedomiu? Toto sú nesmierne dôležité otázky. Satan nemá moc paralyzovať nebeské zástupy skutočnou vinou (dostatočným opatrením proti tomu bola Kristova smrť). Falošná vina je jeho najpoužívanejšia zbraň. A falošná vina znamená, že *cítiš vinu vtedy, keď k tomu nemáš dôvod*. Je to vina, ktorú v tebe vzbudil tvoj žalobca. Zosnulý dr. Donald Grey Barnhouse často uvádzal dômyselný príklad toho, aké obmedzené je naše svedomie. Svedomie, hovoril nám, je ako slnečné hodiny (jedna z tých kuriozít na priechodoch domov s rímskymi číslicami, ktoré ukazujú čas pomocou tieňa).

Slnečné hodiny sú funkčné iba za svetla. Neukazujú o polnoci alebo v hmle. Okrem toho vyžadujú svetlo z vhodného zdroja. Pri mesačnom svetle ukazujú zle. Zober si baterku o obchádzaj slnečné hodiny o tretej ráno. Ukážu ti čas, aký chceš. Podobne aj svedomie funguje správne iba vtedy, keď má svetlo Božieho slova osvedčované Božím Duchom.

Keď psychoanalytici nadhadzujú otázku falošnej (neurotickej) viny, kladú celkom biblickú otázku. Možno s nimi nebudeme súhlasiť pokiaľ ide o *obsah* falošnej viny (t.j. z čoho by si mal mať pocit viny a z čoho nie), ale pokiaľ ide o existenciu pocitov viny, trafili od čierneho.

John Bunyan vo svojej vzrušujúcej knihe *Svätá vojna* popisuje dobytie mesta Ľudskáduša Apollyonovými silami. Popredným občanom Ľudskejduše bol pán Svedomie, mestský hlásnik. Povinnosťou pána Svedomie bolo varovať Ľudskúdušu pred nebezpečenstvom a oznamovať slávnosti a radostné správy.

Po dobytí mesta princom Apollyonom mestský hlásnik duševne ochorel. Nad mestom sa mohla vznášať skaza, no pán Svedomie zostával zahalený v chmúrnom mlčaní vo svojej strážnej veži. Naopak, v noci, keď všetci spali, vrieskal streštené varovania pred neexistujúcim nebezpečenstvom, alebo šialene spieval o radoostiach, ktoré sa nestali.

Na tomto názornom príklade sa Bunyan snažil vysvetliť, že svedomie padlého človeka sa pokrivilo. Naše svedomie si môže spokojne žiť s nejakým hriechom a pritom

byť neuveriteľne citlivé na veci, ktoré vôbec nie sú hriechom. Veci sa tiež automaticky neurovnajú ani vtedy, keď sa človek stane kresťanom. Jeho svedomie je určite oživené, ale jeho zlé formovanie v minulosti zasahuje do jeho správneho fungovania.

Ako teda môžeme rozoznať dobré od zlého? Ako sa môžeme zbaviť strašného bremena *falošnej viny*? Ako mám odlišiť stanovú obviňovanie od usvedčovania Ducha svätého?

Domnievam sa, že na tieto otázky vo veci svedomia a jeho správneho fungovania existujú dve odpovede - dlhodobá a krátkodobá. Dlhodobú odpoveď nájdeme, keď budeme hľadať v Písme - deň za dňom, týždeň za týždňom, rok za rokom musí byť naše svedomie postupne pretvárané a obnovované znalosťami Božieho slova. Keď sa plachetnica točí rôznymi smermi, je nutné kontrolovať kompas a znovu ju správne nasmerovať. Podobne sa aj

kresťanské svedomie rokmi praktických skúseností s Písmom za vedenia Ducha vyladí a spresní. Kresťanské správanie je stále potrebné upravovať podľa toho, čo sa človek naučí z Písma. Je nutné plávať podľa nastaveného kompasu.

Krátkodobá odpoveď je však nemenej dôležitá

a dôležitou pre teba zostane celý život. Duch usvedčuje, ale nepriateľ obviňuje. Ako rozoznám, ktorý hlas je ktorý?

Chvíľu o tom logicky uvažuj.

Čo sa snaží nepriateľ *robiť*, keď obviňuje? A čo Duch, keď usvedčuje? Nepriateľ sa jasne snaží *zničiť* tvoje spoločenstvo s Bohom, Duch sa ale snaží tvoje spoločenstvo s Bohom *obnoviť*. (Tu stojí za to podotknúť, že žalobca často hovorí pravdu. Hriechy a zlyhania, z ktorých ma obviňuje, nie sú vždy falošné. Niekedy odpovedajú skutočnosti.)

Teda ak sa Duch snaží *obnoviť* tvoje spoločenstvo s Bohom, vyplýva z toho, že keď je hriech vyznaný, usvedčovanie sa rozplynie a kvet spoločenstva znova rozkvitne. Z toho takisto vyplýva, že keď satan usiluje o *zničenie* tvojho spoločenstva s Bohom a naočkuje ti svojim stálym osočovaním pocit viny, žiadny nový kvet nevykvitne. Bude sa ti skôr zdať, že tvoje vyznanie je akosi nedostatočné, že musíš dôkladnejšie svoj hriech rozobrať a dôslednejšie ho napraviť. Na tvoje

Podobne aj svedomie funguje správne iba vtedy, keď má svetlo Božieho slova osvedčované Božím Duchom.

zdesenie však vyznanie nikdy nebude dost dôkladné. „Čo ťa *skutočne* viedlo k tomuto 'dobrému' činu?“ bude sa pýtať hlas. „Si si istý, že si nič nevynechal? *Či nevnímaš*, aký si povrchný? *Nevidíš*, že klam preniká tvoje srdce ako zhubný jed?“ V narastajúcej vízii svojho vlastného zla sa budeš hrôzou zviňať. Najprv ťa ako mrak zahali šed', potom čiernota, a ty v ňom budeš sedieť ako schúlené, chvejúce sa nešťastie uprostred svojho vlastného chladného tieňa. Žalobca dosiahne svoj cieľ.

Jediné miesto v Písme, kde je diabol skutočne označený ako *žalobca*, je v dvanástej kapitole knihy Zjavenia. V tej istej kapitole, v ďalšej vete čítame, že bratia „nad ním (ako nad žalobcom) zvíťazili pre Baránkovu krv.“

Mnoho nezmyslov bolo narozprávaných a mnoho hlúpostí urobených okolo posvätných slov „Ježišova krv“.

Je potrebné vedieť, že tieto slová neobsahujú žiadne kúzlo. Nikdy by sa nemali používať ako zaklínadlo. Je pravda, že reakcia na slová „Ježišova krv“ môže byť skutočne dramatická. Démoni a diabli sú nervózne bytosti.

Avšak vo vzťahu k žalobcovi je význam týchto slov jednoznačný. Krv v Písme symbolizuje smrť, *vždy* smrť a zvyčajne násilnú alebo obeťnú smrť. („Jeho krv na nás a na naše deti.“ „Krvný pomstiteľ,“ a iné.) Aj tam, kde sa na prvý pohľad hovorí o živote, hovorí sa o ňom iba ako o živote vydanom na smrť. Keď teda Ján hovorí, že bratia zvíťazili nad žalobcom krvou Baránkovou, hovorí tým vlastne, že smrťou Kristovou prekonal jeho osočovanie.

Druhá vec, ktorú musíš pochopiť je, že krv bola daná na *očistenie nášho svedomia*. V chválospevoch spievame o tom, že naše srdcia boli obmyté v krvi Ježišovej. Melódie možno znejú pekne, ale teológia škripe. „Veď ak už pokropenie krvou capov a býkov ... posväcuje poškrvených“ píše autor Listu Hebrejom, „o to viac krv Kristova ... očistí nám svedomie od mŕtvych skutkov, aby sme mohli slúžiť živému Bohu“ (Hebrejom 9:13-14).

Usiluj sa pochopiť tento verš. Od samého začiatku sa zaoberáme tým, ako sa diabol vo svojej stratégii snaží zničiť tvoje spoločenstvo s Bohom tým, že ti spôsobuje vinovaté svedomie. Božou odpoveďou na

tvoje vinné svedomie je smrť jeho Syna. *Tvoja* odpoveď na vinovaté svedomie je zvyčajne niečo *urobiť*, ako sú usilovnejšie modlitby, čítanie Biblie, platenie väčších príspevkov ako sú desatiny a tak ďalej. Tieto činnosti sú to, čo pisateľ Hebrejom nazýva „mŕtvymi skutkami.“ Práve od týchto vecí musí byť tvoje svedomie očistené, inak ťa tvoje vlastné viny obklopa čiernym tieňom.

Zamysli sa nad ďalším veršom z Listu Hebrejom: „Pristúpme s úprimným srdcom v plnej istote viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom omytým očistenou vodou“ (Heb 10:22). Tu to máš. Voda je pre telo, ale krv je pre svedomie. A všimni si kontext.

Vieš, ako prísť *smelo* k najsvätejšiemu Bohu? Alebo zisťuješ, že sa k Nemu plazíš, ako som naznačil v prvej kapitole, so zvesenou hlavou a spustenými ramenami? Rozdiel medzi obidvoma prístupmi súvisí

s tvojím svedomím. Človek s čistým svedomím beží do Božej blízkosti s rukami široko roztriahnutými ako dieťa, ktoré sa vrhá do náručia svojho otca. Prichádzaš takto?

Nerozumieš? Otec ťa nevíta preto, že si sa usilovne snažil, že si sa dôkladne vyspovedal alebo preto, že si v poslednej

dobe urobil duchovný pokrok. Nevíta ťa preto, že máš niečo, na čo môžeš byť hrdý. Víta ťa, pretože *Jeho Syn zomrel za teba*. Vždy ťa túžil k sebe privinúť objať. Kristova smrť teraz umožnila Otcovi urobiť to, čo chcel urobiť od samého začiatku. Tak pristúp smelo - pokropený krvou. Nech ťa privinie k teplu svojej hrudi a nech Jeho horúce slzy obmyjú tvoje telo.

Horúce slzy? Neznies tento výraz neúčtivo alebo sentimentálne? Nemám slov, ktoré by vystihovali lásku, ktorá viedla na smrť Božieho Syna. Svet sa mal v tej chvíli zastaviť a ja ľutujem, že sa nezastavil. Žiadny ohavnejší zločin nebol kedy spáchaný voči Bohu, ani žiadny väčší skutok lásky nebol vykonaný pre zločincov. Si schopný sa tak rúhať, že by si sa domnieval, že tvoje mŕtve skutky, tvoje slabé úsilie môže niečo pridať k dokončenému dielu umierajúceho Spasiteľa? „*Je dokonané!*“ zvolal. Hotovo. Uzavretá vec. Skončené navždy. Kristus si prerazil cestu bránami pekla, oslobodil väzňov, zrušil smrť a vyšiel z hrobu

Božou odpoveďou na tvoje vinné svedomie je smrť jeho Syna. Tvoja odpoveď na vinovaté svedomie je zvyčajne niečo urobiť.

k novému životu. Toto všetko preto, aby ťa oslobodil od hriechu a ukázal ti cestu do milujúcej Božej náruče.

Teraz rozumieš, ako „bratia“ zvíťazili nad žalobcom krvou Baránkovou? *Nedopustili, aby im jeho žaloby prekážali v prístupe k Bohu.* Stačilo prosté vyznanie. Smelo čelili žalobcovi, hovoriac: „My už poznáme to najhoršie, čo nám vôbec môžeš povedať a Boh tiež. A čo viacej - krv Ježišova stačí.“

Nech si žalobca kričí
o mojich činoch zlých:
Poznám ich všetky a tisíc ďalších:
Hospodin nepozná žiadne.¹

Preto, keď zistíš, že na teba zostupuje šedivý mrak, či už pri modlitbe, pri práci, pri zvestovaní alebo pri čomkoľvek inom, keď zistíš, že sa z tvojich slov vytráca istota kvôli nejasnému pocitu viny, pozri k Bohu a povedz: „Ďakujem ti, Otče, za krv tvojho Syna. Ďakujem ti aj teraz, že ma prijímaš s láskou napriek tomu kto som a čo som urobil - pre Jeho smrť. Otče a Bože, tu prichádzam.“

Povedz mu to teraz. Povedz mu to posediačky, postojáčky, kľaciač. Ani chvíľu neváhaj. Nebeský Otec na teba čaká. Chýbaš mu. Pozýva ťa, aby si prišiel. Hneď teraz. Pokropený krvou.

Prekonať podvod a zvod

Bratia však takisto zvíťazili nad satanom slovom svojho svedectva. Pozri sa do Zjavenia 12 a snáď pochopíš prečo. Diabol je tam opísaný v troch rolách. Ako sme už videli, je žalobcom. Je tiež „tým starým hadom ... zvodcom celého sveta.“ A je popisovaný ako drak, ktorý požiera a vedie vojnu (na inom mieste sa o ňom hovorí ako o „revúcom levovi“).

Kresťania premôžu satana, podvodného hada, „slovom svojho svedectva“. Tým preniesli boj na územie okupované nepriateľom. Sú oslobodení od pocitu viny a preto pripravení odhodlane a oddane zaútočiť, útočia na satanskú temnotu ostrými lúčmi svetla.

„Zvodca celého sveta.“ Začal tým, že podviedol Evu.

„Naozaj ti to povedal Boh? Ale asi ťažko hovoril pravdu. Vec sa má totiž v skutočnosti tak...“

A rovnako ako Eva, aj milióny jej potomkov stále padajú do jeho nástrahy. Pavol pospisuje satana ako „boha tohto sveta, ktorý zaslepil ich mysle, takže neveria, aby snáď svetlo poznania ...“ Zaslepené mysle. Podvedené srdcia.

Podvedené televíznymi reklamami a univerzitným vzdelaním. Používaj ružový toaletný papier a budeš šťastný. Kúp si nablýskané auto a nastúpi ti do neho pekná dáma. Investuj do nehnuteľností a poistenia a budeš zabezpečený. Pekne sa navoňaj a dobe vyzeraj. Sex ti dá naplnenie. Dobře vyštuduj a firmy ťa privítajú s otvorenou náručou. Peniaze nie sú všetko, ale ...

Rozprávaj sociologické kecy a ľudia sa budú klaňať pred tvojou múdrosťou. Učme sa prijímať smrť bez pomoci poverčivých fantázií o tom, čo je po smrti. Veda hovorí, že Boh neexistuje. Ale veda tiež hovorí, že je Boh. Veda hovorí, že kniha Genezis je pravdivá, tak musí byť pravdivá. Je

obdivuhodné, čo veda dokáže. Preto sa skloňme pred najnovšou hypotézou. Pokľaknime pred Psychoanalytikom.

Znie to všetko príliš smiešne na to, aby sa tomu dalo veriť? Potom vedz, že satan - podvodník, svojej práci rozumie. Ktokoľvek, kto ťa dokáže nabudiť, aby si

horúčkovo zháňal „Dokonalý deodorant“ bez toho, aby si vnímal aký si somár, úplne postačuje. A keď si myslíš, že obyčajné slová, či už moje alebo niekoho iného, zbavia klamu zaslepené mysle „tých, ktorí neveria“, potom sa mylíš. Svojou slovnou zručnosťou môžem na chvíľu priviesť ľudí k úsmevu nad ich hlúposťou, ale oni vzápätí pôjdu zháňať „Dokonalý deodorant.“

Nie. Podvodníka premôžeš iba „slovom [svojho] svedectva.“ A to znamená, Slovom Božím o ktorého pravdivosti si sa sám presvedčil a o ktorom môžeš úprimne svedčiť. Akonáhle si schopný povedať: „Biblia hovorí ... a natoľko mi to pomohlo, že som skutočne vyriešil svoj problém,“ brány pekla ťa nepremôžu. Svetlo tvojho slova bude prenikať satanskou zaslepenosťou ľudí okolo teba a oni prezrú. A keď sa to stane, drak mykne svojim mocným chvostom a zmetie tretinu nebeských telies do temnoty. Bude zúriť a škripať zubami, lebo spozná, že sa blíži jeho koniec. Mikróby s Achillovou päťou sa pre neho stanú dôležitejšími.

Kresťania premôžu satana, podvodného hada, „slovom svojho svedectva“.

Vojna s požieračom

„Posilňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci“ (Efezanom 6:10).

Akú šancu má mikrób proti satanovi? Akú nádej mal Bunyanov kresťan proti Apollyonovi? Na čo budeš dobrý *ty* v bitke s pekelnými légiami?

Uvedom si, prosím, že budeš súčasťou útočnej sily. Ak uvedený oddiel z listu Efezanom znie ako rada na *obranu*, potom je to obrana pred *protiútokom*. Keď si sa raz zaviazal zvestovať Božie Slovo, si súčasťou Kristovej útočnej armády. Robíš inváziu do nepriateľom okupovaného územia.

Avšak byť súčasťou nebeskej armády ti dáva oprávnený prístup ku všetkým nebeským zdrojom. Moc Hospodinova ti je k dispozícii. Tak buď silný *v Pánovi*.

„Dobrá rada“, povieš si možno, „ale ako môžem byť konkrétne silný *v Pánovi*?“ Tak, že nebudeš dôverovať svojej vlastnej

schopnosti; že budeš konať, čo Boh hovorí a dôverovať mu, že sa o teba postará; praktizovať to, čo sa nazýva „poslušnosť viery“; postupovať krok za krokom na Boží príkaz k zavretým skleneným dverám a sledovať ako sa náhle otvoria, až k nim prídeš. Tvoja sila spočíva v tom, čo *On* robí, keď *ty* poslúchneš.

No proti tebe bude zahájený protiútok. Budeš teda potrebovať výzbroj, lebo diabolské mocnosti vyšlú svoje légie, aby ťa napadli. „Oblečte sa do plnej Božej výzbroje“, aby ich protiútok zlyhal. Výzbroj proti čomu? Výzbroj proti klamstvám, proti úskokom a podvodom. V každom prípade ide o zmiešanú metaforu. Stačí, keď si vezmeš Bibliu, nájdeš si Efezanom 6:10-18 počas toho, ako budeš pokračovať v čítaní tejto kapitoly. Pozrime sa na jednotlivé diely výzbroje, o ktorých sa oddiel zmieňuje.

Aký druh brnenia odolá *úskočnosti*? Začneme opaskom *pravdy* (v.14). Základom celej tvojej obrany musí byť presné pochopenie toho, ako sa veci skutočne majú. („Naozaj to povedal Boh?“ „Áno, Boh to povedal a to je pre mňa dostatočné!“) Skutočnosť môže byť - pre našu potrebu - definovaná ako *veci, tak ako ich vidí a zjavuje Boh*.

Pancier spravodlivosti je metaforická alternatíva krvou pokropeného svedomia. Tvojou obranou proti hodenej kopiji je, ako

sme sa už dozvedeli, pevná istota, že Otec ťa kvôli smrti svojho Syna úplne prijíma. Obliecť si pancier spravodlivosti vlastne znamená zvíťaziť krvou Baránkovou.

Pokiaľ ide o vojenskú obuv, ktorú Pavol odporúča (verš 15), tu som trochu neistý. Komentáre sa rôznia. Znie to však ako že by si mal získať pevné základy vo svojom chápaní kresťanského evanjelia. Ale „štit viery“ je zato jasný. Nech sú na teba vrhnuté akékoľvek ohnivé strely - strachu, hrôzy, bolesti - zachyť ich tým, že sa smelo prihlásiš ku Kristovi. Kristus žije. Kristus všetko riadi. Pozri na Neho a povedz Mu, že Mu budeš dôverovať, nech príde čokoľvek - a ohnivé strely zapraskajú a zhasnú.

Prilba spásy má do činenia s kresťanskou nádejou (1Tes 5:8). V dnešnej psychiatrii je moderné zdôrazňovať dôležitosť bytia „tu a teraz.“ Kto sa stará o to, čo sa stalo, keď som mal tri roky? A záleží vôbec na tom, kde budem o desať rokov? Záleží na *dnešku*.

A je to tak. Ale nesmieme sa priveľmi ponáhľať s vyhadzovaním minulosti a budúcnosti do odpadkového koša. Kresťanovi veľmi záleží na minulosti a budúcnosti. Prítomnosť je možné *chápať* iba vo svetle minulosti a je možné sa

s ňou *vyrovnať* iba vo svetle budúcnosti. Život bez nádeje je smrť tu a teraz - v prítomnosti.

A Kristus ti dáva nádej. Súčasný chaos nebude trvať stále. Existuje kozmická nádej na obnovu všetkých vecí. Kristus bude súdiť a Kristus všetko obnoví. Máme tiež osobnú nádej - zúčastníme sa na tejto obnove. Než v budúcnosti, ale pracuj *pre ňu* a tvoja hlava bude dobe chránená.

Takže stoj, keď príde protiútok. Stoj pevne ako skutočný veriaci. Modli sa bez prestania, ale modli sa na svojich nohách. A protiútok, nech je akokoľvek prudký, pomínie. Zistíš, že aj tebe sa stane to, čo sa stalo Kristovi. Nepriateľ odtiahne a na chvíľu ťa nechá na pokoji (Lukáš 4:13).

Prinajmenšom to tak urobí takmer vždy. Nesmiem v tebe zanechať mylný dojem, že v boji nebudú zranení a mŕtvi. Rád by som ti pripomenul štyri roly, ktoré hrá satan v opozícii voči Kristovi. Je to pokušiteľ, žalobca, podvodník a požierajúci ničiteľ. Keď ťa ani nepokúša a ani ti neberie silu k svedectvu tým, že ti naočkuje pocit viny,

**Výzbroj proti čomu?
Výzbroj proti
klamstvu, proti
úskokom a podvodom.**

stretnes sa s ním ako s podvodníkom celého sveta. A hneď ako ho začneš premáhať slovom svojho svedectva, zoberie na seba podobu revúceho leva a pozierajúceho draka.

Musím objasniť o čom hovorím. Satan sa teraz nesnaží pohltiť tvoju dušu, ale zabiť alebo zmrzačiť tvoje telo. Boh mu to zvyčajne nedovolí. Ale opäť chcem povedať, že nie sme vo vojne naoko, ale naozaj. Kristus sám bol ukrižovaný v boji o dobytie smrti a pekla a o zmŕtvychvstanie.

Je paradoxom, že práve v tej role pohlcujúceho draka, vidíme satanovu beznádejnú slabosť. Keď niekoho zabije, dosiahne najnižší bod neúspechu a beznádejnosti. Kristus vo svojej smrti dobyl najvyššie víťazstvo.

On peklo v pekle pokoril; stal sa hriechom, aby hriech zničil; vložený do hrobu, odstránil ho; a smrť zabil umieraním.²

Ak povieme, že krv mučeníkov je semenom cirkvi, nechceme tragédiu zmierniť sentimentálnou frázou, ale konštatujeme prostý fakt. Keď Ayorskí indiáni na smrť ubili päť misionárov „Nového kmeňa“ v bolívijskej džungli na začiatku roku 1940, ešte počas vojny sa v USA zdvihla obrovská vlna záujmu o misiu. Tých päť bolo nahradených päťdesiatimi. Dnes je v Ayore rastúca cirkev.

Keď o dvadsať rokov neskôr bolo päť iných misionárov zavraždených v Ekvádore indiánmi kmeňa Auca, stalo sa to isté. Misijná práca medzi primitívnym kmeňom sa nesmierne zintenzívnila.

Vyjadriť to jednoducho. Satan ti nemôže ublížiť, pokiaľ nesplníš svoju úlohu pre Krista. Kým k tomu nedôjde, si naozaj nesmrteľný. Môže revať, môže hroziť, je však bezmocný.

Keď je tvoja pozemská úloha skončená (a môže byť skončená, keď si ešte mladý), je možné, že ťa zabije. Ty však svojou smrťou dosiahneš veľa a dokonca viacej, než svojim životom. *Satan nemá moc zastaviť s tvojim životom aj prenikanie evanjelia.*

Včera v noci som mal dlhý živý sen. Určite som predtým premýšľal o tejto kapitole. Môj sen sa odohrával v Pendletone v napoly periférnej oblasti, kde som nejaký čas vyrastal. Už neexistuje. Ovzdušie (v mojom sne) bolo naplnené hrôzou, pretože

v Pendletone panovala jedovatá nenávisť a násilie. Ulice zatemňovala škaradosť. Ľudia sa báli. Akosi som vedel, že zvyšok svojho života musím zasvätiť ich biede.

Ako vyvrcholenie sna som videl, ako bol zavraždený muž. Bol dovlečený k väzenskej mreži na okne jeho cely. Akási neviditeľná sila ho tam držala, zatiaľ čo tvár a predná časť jeho tela mu bola odtrhnutá.

Bol som šokovaný a zhnusený takým strašným koncom ľudského života a zdesený z toho, že mu nebolo možné pomôcť. Snažil som sa utešiť vydesených ľudí okolo seba. Ale krvavé, znetvorené pozostatky, dosiaľ visiace na mreži mužovej cely, boli jasným varovaním. Bola to pre mňa výzva, aby som opustil Pendleton.

Avšak v tom momente som vedel, že moji nepriatelia prehrali. Zlé mocnosti ma nemohli prinútiť k odchodu z Pendletonu a práve to chceli svojou hrozbou dosiahnuť. Nechceli moju smrť, ale chceli ma prinútiť

k odchodu. A keď už na mňa nepôsobila hrozba smrti, nemohli robiť už nič iné, boli porazené. Nadšene som sa radoval, vedomý si svojho triumfu.

Ako hlavný motív sa touto kapitolou vinie motto Medzinárodnej kresťanskej únie Cambridge (CICCU) v Británii. Je to verš, ktorý

som už citoval, Zjavenie 12:11. Rád by som teraz svoj výklad zhrnul.

Zdá sa mi (a táto myšlienka nie je originálna), že v tomto verši „bratia“ zvíťazili nad satanom tromi spôsobmi. Zvíťazili nad žalobcom krvou Baránkovou, zvíťazili nad ním ako nad podvodníckym hadom slovom svojho svedectva a zvíťazili nad ním ako nad všetko pohlcujúcim drakom, pretože nemilovali svoj život až k smrti.

Takíto ľudia sú jednoducho nepremožiteľní. Nič ich nemôže zadržať a nič ich ani nezadrží.

Nech je svet aj diablov plný,
pohltiť čo chcú nás priam,
Nedesia nás strachu vlny,
Zachráni nás iste Pán!...
Slovo pravdy mocne stojí...
Život, česť chcú nám vziať?
Rodinu? Postať?
Nechajme ich ísť! Nemajú z toho zisk.
Nevezmú nám nebies vlastí!³

*

**Satan ti nemôže
ublížiť, pokiaľ nesplníš
svoju úlohu pre Krista.
... Môže revať, môže
hroziť, je však
bezmocný.**

Poznámky:

¹ Samuel W. Gandy, "I Hear the Accuser Roar."

² Ibid.

³ Martin Luther, "Hrad prepevný je Pán Boh náš."

Príprava vlastnej odpovede

Znovu prečítajte Efezanom 6:10-20

1. Oddiel začína slovom „napokon“. Ako to slovo ovplyvňuje výklad tohto oddielu? Prejdite si Efezanom 4:25-6:9 a všimnite si celkový kontext pasáže.
2. Prečo sa nám Pavol snaží vysvetliť, že nebojujeme s telom a krvou (verš 12)? Aký dôsledok má tento výrok na naše vzťahy s:
 - (a) nie-kresťanmi?
 - (b) spolu-kresťanmi?
 - (c) členmi našej rodiny?
3. V čom spočíva dôležitosť modlitby v duchovnom boji? Čo urobíte tento týždeň, aby ste účinnejšie uplatnili verš 18?

Diskusia o téme

1. Kto je satan?
2. Ako satan pracuje s našim telom a svetom podľa diskusie nad minulou témou?

3. Ako môžem byť efektívnejší v duchovnom boji?
4. Ako môžeme dosiahnuť rovnováhu medzi tým, že všade budeme vidieť satana a démonov a tým, že ich činnosť budeme úplne ignorovať?
5. Pavol sa zmieňuje o „diablových úskokoch“. Ktoré sú to?
6. John White vo svojom článku hovorí: „Nepriateľ sa jasne snaží *zničiť* vaše spoločenstvo s Bohom. Duch sa ale snaží vaše spoločenstvo s Bohom *obnoviť*.“ Aké dôsledky má táto pravda?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako zmenila diskusia vaše pôvodné myslenie a presvedčenie o danej téme? Zhrňte svoje myšlienky.
2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kde, kto, kedy, atď.)?
3. Urobte záväzok: Určite si ciele viery, ktoré sa vzťahujú k téme a povedzte o nich svojej skupine a/alebo vedúcemu.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola